

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

udtrykkelig i min fremsættelsestale sagt, at så snart dette udvalg er færdigt med sit arbejde — og jeg ved, at det arbejder særdeles godt og særdeles effektivt — kan vi komme med et forslag til ændring af loven, så det kgl. teater kommer ind i denne lov. Vi har også taget op dramatikernes forhold i et særligt udvalg, som dramatikere har ønsket det, for at få klaret disse problemer.

En sociologisk undersøgelse er jeg meget enig i vi skal have, men vi har jo i kulturministeriet haft et udvalg, der beskæftigede sig med idrætten og fritidslivet. Vi har delt kommissoriet op, sådan at man først færdiggør idrætsafsnittet; derefter er det meningen at lave en fritidskommission, som skal tage en række af disse problemer op ikke bare på teaterområdet, men på alle områder, så vi får en undersøgelse af, hvad folks fritidsvaner er. Det er jo nemlig rigtigt, at vi mangler en; jeg tror, den sidste er fra 1954; der er altså tale om nogle meget gamle tal, og der er jo sket en række forbedringer og ændringer. F. eks. må det have betydet noget, at inden for det storkøbenhavnske område var af de nye teatergængere sidste gang 51 pct. mennesker, der aldrig havde været i teatret før. Det må altså have haft en betydning.

Hr. Per Dich mente i al sin manglende begejstring altså, at tremandsrådet heller ikke kunne fungere. Denne sammensætning af tremandsrådet, og at det blev nedskåret på denne måde, er støttet af det nuværende teaterråd, der mener, at det er en rimelig ting at gøre, og at det vil kunne fungere bedre.

Når børneteater og opsøgende teater er sat sammen, er det bl. a. for at give en større smidighed, fordi mange af dem dækker hinanden; derfor kan det være nyttigt at gøre det.

Så er der abonnementsordningen, hvor hr. Per Dich er blevet påvirket af de amerikanske tilstande på dette område. Det, vi må være enige om, er da, at det skal fungere bedst muligt administrativt og så enkelt som muligt. Jeg mener, at med den ordning, vi har herhjemme, bestemmer publikum også, hvad de vil se, og de kan selv vælge, hvilke rækker de vil følge, og om de vil gå til enkelte forestillinger, og det mener jeg må være det rigtige. Men lad os dog snakke

om det, lad os se på den ordning; jeg kender den ikke, og det kan da være interessant.

Endelig spørgsmålet om teaterrådets indstilling. Jeg tror nok, at vi ikke bare på grund af teaterrådets indstilling, men på grund af hele den diskussion, der har været ført igennem den senere tid, er nødt til — og det er måske først og fremmest det, som et nyt teaterråd skal være med til at forme — at komme ind på en bedre planlægning for teatret herhjemme, en planlægning for, hvordan produktionsgarantierne skal gives, hvordan de skal udbetales; der er spørgsmål om bestemte kriterier for bemanding af teatre, hvor mange der skal være og hvordan de skal være, spørgsmål om, hvordan lønrammerne skal være inden for teatrene, og spørgsmål også for abonnementsordningernes vedkommende, om abonnementspriserne bliver ensartede i forhold til de forskellige teatre.

Om selve teaterrådets indstilling i den aktuelle situation: teaterrådet er jo rådgivende. På baggrund af den diskussion, der nu har rejst sig, agter jeg at sætte mig nøje ind i indstillingerne og i begrundelsen for indstillingerne, sætte mig ind i de forskellige teatres regnskaber og måske også stille en række nye spørgsmål, så billedet bliver lige så klart for mig, som det har været for teaterrådet, idet jeg måske, som jeg har mulighed for, vil foretage korrektiver, som jeg også gjorde det i forhold til teaterrådets indstilling sidste år. Det, der vil være vejledende for mig i forbindelse med min indstilling og de korrektiver, jeg måtte foretage, er først og fremmest hensynet til publikum. Det er ud fra det, vi skal fordele teaterstøtten, det er for publikum, teatret eksisterer.

Lone Nielsen: Jeg takker for ministerens svar på mine spørgsmål; jeg har lige et enkelt tillægsspørgsmål til ministeren.

Det drejer sig om den aktuelle fordeling af støtten. Jeg er meget tilfreds med, at ministeren nu vil gennemgå fordelingen meget nøje, og jeg vil spørge, om ministeren ikke mener, det er lidt ulogisk, at man det ene år giver investeringsstøtte til et teater og det næste år ikke giver det samme teater nogen støtte. Dette, at man stabler et teater på benene, er naturligvis ikke ensbetydende med, at teatret kan regne med støtte livet